

تقلید عالیم و نشانه‌های اختلالات تیروپیدی در زنان حامله‌ی سالم، مطالعه‌ی مبتنی بر جمعیت

دکتر سیما نظرپور^۱، دکتر فهیمه رمضانی تهرانی^۲، دکتر معصومه سیمیر^۱، دکتر مریم توحیدی^۲، دکتر حمید علی مجذ^۳، دکتر فریدون عزیزی^۴

(۱) گروه مامایی و بهداشت باروری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی، تهران، ایران، (۲) مرکز تحقیقات آندوکرینولوژی تولید مثل، پژوهشکده علوم غدد درون‌ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران، (۳) مرکز تحقیقات پیشگیری از بیماری‌های متابولیک، پژوهشکده علوم غدد درون‌ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران، (۴) گروه آمار زیستی، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی – درمانی شهید بهشتی، تهران، ایران، (۵) مرکز تحقیقات غدد درون‌ریز و متابولیسم، پژوهشکده علوم غدد درون‌ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران، نشانی مکاتبه‌ی نویسنده‌ی مسئول: تهران، ولنجک، مرکز تحقیقات آندوکرینولوژی تولید مثل، پژوهشکده علوم غدد درون‌ریز و متابولیسم دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، دکتر فهیمه رمضانی تهرانی؛ e-mail: fah.tehrani@gmail.com

چکیده

مقدمه: اختلالات تیروپیدی دومین بیماری شایع غدد درون‌ریز در زنان سنین باروری هستند. عالیم و نشانه‌های اختلالات تیروپیدی می‌توانند توسط تغییرات فیزیولوژیک بارداری مخفی بمانند. هدف این مطالعه، شناخت عالیم فیزیولوژیک مشابه با اختلالات تیروپیدی در دوران بارداری در زنان غیرمتلا ب اختلالات تیروپیدی بود. مواد و روش‌ها: مطالعه حاضر یک مطالعه مقطعی مبتنی بر جمعیت بود که در آن ۱۶۰۰ زن باردار مورد مطالعه قرار گرفتند. در متخبین، پس از پرسش‌گری در خصوص عالیم و نشانه‌های بیماری‌های تیروپیدی و انجام معاینات بالینی مربوطه، میزان سرمی تیروکسین (T4)، T-uptake، تیروتروپین (TSH) و آنتی‌تیروپید پراکسیداز آنتی‌بادی (TPO-Ab) اندازه‌گیری شد. یافته‌ها: ۶۳/۵ درصد افراد شرکت‌کننده در این مطالعه عملکرد طبیعی تیروپید داشتند. کم‌کاری و پرکاری آشکار تیروپید به ترتیب در ۳/۸ درصد و ۰/۸ درصد افراد تشخیص داده شد و ۲۹/۸ درصد افراد، مبتلا به کم‌کاری تحت بالینی تیروپید بودند. ۲۸/۳ درصد افراد شرکت‌کننده در TPO مثبت بودند. در ۶۴/۸ درصد از خانم‌های باردار فاقد هر گونه اختلال تیروپیدی، یک یا بیشتر از یک علامت و نشانه‌ی مربوط به اختلالات تیروپیدی ثبت گردید. بیشترین عالیم، مربوط به احساس ضعف و خستگی (۳۰/۳ درصد) و سپس تبلیغ و خواب‌آلودگی (۲۰/۳ درصد) بود. نتیجه‌گیری: تغییرات فیزیولوژیکی طبیعی بارداری می‌توانند برخی از عالیم و نشانه‌های اختلالات تیروپیدی را تقلید نمایند. طبق نتایج به دست آمده، بیش از نیمی از خانم‌های باردار سالم یک یا بیشتر از یک علامت و نشانه‌ی مربوط به اختلالات تیروپیدی را در دوران بارداری تجربه می‌نمایند. تفسیر صحیح این عالیم در دوران بارداری طبیعی، به منظور تمایز میان تغییرات فیزیولوژیک و پاتولوژیک ضروری به نظر می‌رسد.

واژگان کلیدی: اختلالات تیروپیدی، عالیم، نشانه‌ها، پرکاری تیروپید، کم‌کاری تیروپید، بارداری

دریافت مقاله: ۹۴/۱/۲۱ - دریافت اصلاحیه: ۹۴/۳/۹ - پذیرش مقاله: ۹۴/۳/۲۶

گردن، ولی پرکاری تیروپید در ۰/۱۰-۰/۴ درصد از زنان باردار گزارش شده است. به علاوه، ۱۰ تا ۲۰ درصد از تمامی زنان باردار یوتیروپید دارای تیتر مثبت آنتی‌بادی‌های تیروپیدی هستند.^۳ در مطالعه‌ی محدود انجام شده روی خانم‌های باردار در ایران، ۱۱/۸ درصد کم‌کاری تحت بالینی تیروپید، ۰/۵ درصد کم‌کاری بالینی و ۲/۳ درصد پرکاری

مقدمه

اختلالات تیروپیدی، بعد از دیابت، دومین بیماری شایع غدد درون‌ریز زنان در سنین باروری هستند.^{۱,۲} شیوع این اختلالات در زنان باردار نسبتاً بالا است، به طوری‌که حدود ۲-۳ درصد از زنان باردار، مبتلا به کم‌کاری تیروپید می-

زنان و مامایی آمریکا^۱، (۲۰۰۲) بررسی کارکرد تیروپیید را در زنان علامتدار و یا در زنان دارای سابقه بیماری تیروپیید، توصیه می‌نماید.^۲

بر این اساس، هدف این مطالعه برآورد شیوع علایم و نشانه‌های اختلالات تیروپییدی در زنان باردار غیرمبلا و مقایسه شیوع این علایم با مبتلایان در یک مطالعه‌ی مبتنی بر جمعیت با استفاده از روش غربالگری عمومی اختلالات تیروپییدی بود.

مواد و روش‌ها

مطالعه‌ی حاضر یک مطالعه‌ی مقطعی مبتنی بر جمعیت بود که بین مهر ۱۳۹۲ تا مرداد ۱۳۹۳ در شهر تهران انجام شد. در این مطالعه، ۱۶۰۰ زن باردار به روش خوش‌های مبتنی بر جمعیت از بین مراجعین دریافت مراقبت‌های دوران بارداری مراکز تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی انتخاب شدند و پس از ارایه توضیحات لازم و اخذ رضایت‌نامه کتبی وارد مطالعه گردیدند. به منظور گردآوری داده‌ها در پژوهش حاضر، از پرسشنامه‌ی مشخصات دموگرافیک و سابقه پزشکی و مامایی، علایم و نشانه‌های اختلالات تیروپییدی، معاینات بالینی مربوطه، ابزارهای اندازه‌گیری قد و وزن و ابزارهای آزمایشگاهی اندازه‌گیری میزان سرمی TSH، T₄-uptake و TPO-Ab استفاده گردید. تکمیل پرسشنامه‌ها، اندازه‌گیری‌های آنتروپومتریک و معاینات بالینی در هر مرکز توسط پرسش‌گران انجام گردید. پرسش‌گران از بین کارشناسان مامایی شاغل در مراکز که داوطلب همکاری در این بررسی بودند، انتخاب گردیده و آموزش دیده بودند.

در این بررسی، علایم افزایش تعداد ضربان قلب به دنبال انجام کارهای معمول، افزایش فشارخون، تحریک‌پذیری و بی‌قراری شدید، مشکلات خواب، اضطراب، افزایش تعریق، حساس شدن به گرما، لرزش و تنش‌های غیرارادی (به خصوص در دستان و انگشتان)، کاهش وزن علی‌رغم اشتها خوب، تغییر در ضخامت پوست، افزایش حرکات دستگاه گوارش و اسهال، ضعف عضلات، ریزش مو، گواتر یا بزرگی تیروپیید، جدا شدن ناخن از بستر، تورم نوک انگشتان (چماقی شدن) به عنوان علایم پرکاری تیروپیید و علایم احساس ضعف و خستگی، ادم (ورم) صورت،

بالینی تیروپیید داشتند.^۳ بر اساس مطالعه‌ای دیگر بر روی خانم‌های باردار، شیوع کمکاری تیروپیید ۱۰/۱۵ درصد (۲/۲۵) درصد آشکار و ۷/۹ درصد تحت بالینی) به دست آمد.^۴

بیماری‌های تیروپییدی از آن دسته اختلالات غدد درون‌ریز هستند که ممکن است در دوران بارداری منجر به نتایج زیان‌بار برای مادر و جنین گرددن. افزایش پیامدهای بد بارداری در مادر و نوزاد در بیماران مبتلا به اختلالات تیروپییدی، اهمیت تشخیص به موقع و اداره و درمان صحیح این اختلالات در بارداری را آشکار می‌سازد.

بارداری تاثیر چشمگیری بر فیزیولوژی تیروپیید مادر دارد و تغییرات ساختار و عملکرد تیروپیید، گاهی اوقات سبب اشتباه و سردرگمی در تشخیص اختلالات تیروپییدی می‌شوند.^۵ به علاوه، علایم و نشانه‌های بیماری‌های تیروپییدی می‌توانند توسط تغییرات فیزیولوژیک بارداری مخفی بمانند و تشخیص داده نشوند.^۶ همپوشانی قابل توجه بین علایم تجربه شده توسط زنان باردار طبیعی و افراد مبتلا به اختلال عملکرد تیروپییدی باعث می‌شود که تشخیص بالینی همیشه ساده نباشد.^۷

تغییرات فیزیولوژیکی طبیعی بارداری، از قبیل افزایش سرعت متابولیسم پایه، جریان خون، ضربان قلب و بازده قلبی و بسیاری از علایم از جمله احساس خستگی و عدم تحمل به گرما، با برخی از علایم اختلالات تیروپییدی مشابه هستند^{۸,۹} و می‌توانند برخی از علایم و نشانه‌های اختلالات تیروپییدی را پنهان سازند.^{۱۰} برخی از علایم و نشانه‌های پرکاری تیروپیید، مانند افزایش ضربان قلب، حساسیت به گرما، خستگی، کاهش وزن و استفراغ مداوم ممکن است از ۱۲-۱۳.

تغییرات فیزیولوژیکی طبیعی بارداری تقیید نمایند. تشخیص بالینی کمکاری تیروپیید نیز در دوران بارداری دشوار است، چرا که علایم کمکاری تیروپیید اغلب می‌توانند وضعيت هیپرمتabolیک بارداری پوشانده شود.^{۱۱} از طرفی، چون بسیاری از علایم و نشانه‌های کمکاری تیروپیید مانند خستگی بیش از حد و افزایش وزن در خود حاملگی نیز شایع هستند، ممکن است به آسانی با علایم و نشانه‌های طبیعی بارداری اشتباه گرفته شوند و توسط وضعيت‌های همراه با افزایش متابولیسم حاملگی پنهان گرددن.^{۱۲} بنابراین، تشخیص اختلالات تیروپییدی در دوران بارداری ممکن است با مشکل روپرتو گردد.^{۱۳} به همین دلیل، کالج متخصصان

میلی‌لیتر، ۵۴٪ میکروگرم در صد میلی‌لیتر و ۹۲٪ واحد بین‌المللی در میلی‌لیتر بود.

ضرایب تغییرات درون و برون آزمونی^{vi} به ترتیب برای T4 ۱/۱ درصد و ۲/۹ درصد، برای T-uptake ۲/۲ درصد و ۴/۳ درصد، برای TSH ۱/۹ درصد و ۴/۷ درصد و برای TPO-Ab ۱/۰ درصد و ۱/۶ درصد محاسبه شدند. شاخص تیروکسین آزاد^{vii} از حاصل ضرب نتایج T4 و T-uptake محاسبه گردید.

بر اساس نتایج بررسی‌های آزمایشگاهی، افراد با TSH کمتر از ۲/۵ میکروگرم واحد بین‌المللی در میلی‌لیتر،^{viii} شاخص تیروکسین آزاد ۱-۴/۵ و آنتی‌بادی TPO کمتر از ۵۰ واحد بین‌المللی در میلی‌لیتر (منفی) طبیعی در نظر گرفته شدند. افراد با TSH بیشتر از ۱۰ میکروگرم واحد بین‌المللی در میلی‌لیتر و یا TSH بین ۵-۱۰ میکروگرم واحد بین‌المللی در میلی‌لیتر و شاخص تیروکسین آزاد کمتر از ۱ به عنوان کمکاری تیروپید آشکار و افراد با TSH کمتر از ۰/۰۲ میکروگرم واحد بین‌المللی در میلی‌لیتر و شاخص تیروکسین آزاد بیشتر از ۴/۵ به عنوان پرکاری تیروپید آشکار در نظر گرفته شدند. افراد با TSH بین ۰/۰۵-۱۰ میکروگرم واحد بین‌المللی در میلی‌لیتر و شاخص تیروکسین آزاد ۱-۴/۵ به عنوان کمکاری تیروپید تحت بالینی در نظر گرفته شدند.

جهت انجام این تحقیق، مجوز کمیته‌ی اخلاق از پژوهشکده‌ی علوم غدد درون‌ریز دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی اخذ گردید.

تحلیل آماری با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۸ انجام شد. جهت تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و تحلیلی استفاده شد. آمار توصیفی شامل جداول توزیع فراوانی، نمودارها، شاخص‌های میانگین و انحراف معیار برای توصیف ویژگی‌های افراد مورد مطالعه و تعیین اطلاعات پرسشنامه‌ها بود. به منظور بررسی ارتباط عوامل مختلف با اختلالات مذکور در مورد متغیرهای کمی از آزمون تی، در مورد متغیرهای کیفی از آزمون کایدو^{viii} و برای متغیرهای عددی غیرنرمال از آزمون من ویتنی^{vix} استفاده شد.

کم‌خونی، تنبلی و خواب‌آلودگی، افسردگی، کاهش تعریق، عدم تحمل به سرما، درد مفاصل و عضلات، افزایش وزن، پوست خشک، خشن و سرد و بیوست به عنوان علایم کمکاری تیروپید در نظر گرفته شدند.^{۱۷}

جهت تعیین اعتبار پرسش‌نامه از روش اعتبار محتوی استفاده گردید. در مورد دستگاه فشارخون، ترازو و نوار سانتی‌متر از وسایلی که کالیبره شده بودند، استفاده شد. جهت تعیین پایایی دستگاه‌های فشارسنج، فشارخون ۱۵ فرد سالم در دو نوبت به فاصله ۳ دقیقه اندازه‌گیری و سپس به منظور ارزیابی تکرارپذیری، بین مقادیر به دست آمده، ضریب همبستگی درون گروهیⁱ محاسبه گردید و مقدار آن ۹۴٪ به دست آمد. جهت تعیین پایایی ترازو و متر نیز وزن و قد ۱۵ نفر، ۲ بار مورد اندازه‌گیری قرار گرفت و ضریب همبستگی درون گروهی جهت ارزیابی تکرارپذیری محاسبه گردید و به ترتیب مقادیر ۹۵٪ و ۹۷٪ به دست آمدند.

تمکیل پرسش‌نامه‌های مشخصات دموگرافیک، پزشکی و مامایی توسط پرسش‌گر انجام گردید. هفته‌ی بارداری براساس تاریخ اولین روز آخرین قاعده‌گی طبیعی و در صورت مشخص نبودن تاریخ مذکور توسط سونوگرافی تعیین گردید.

سطح تیروکسین تام (T4) توسط روش رادیوایمیونواسی (RIA)ⁱⁱ و سطح TSH توسط روش ایمیونورادیومتریک اسی (IRMA)ⁱⁱⁱ با استفاده از کیت‌های تجاری مربوطه (Izotop، بوداپست، مجارستان) و با استفاده از دستگاه گاماکانتر (Dream Gamma- 10, Goyang-si, Gyeonggi-do) از کشور کره جنوبی اندازه‌گیری شد. آزمایش T-uptake باروش آنزیم ایمیونواسی (EIA)^{iv} با کیت تجاری Diaplus (سانفرانسیسکو، آمریکا) انجام شد. بررسی تیتر TPO-Ab با روش ایمیونوآنزیومتریک اسی (IEMA)^v و با کیت تجاری Monobind (کالیفرنیا، آمریکا) انجام شد. خواش دو آزمایش اخیر که با روش‌های الایزا انجام شدند، با استفاده از دستگاه خواش‌گر الایزا (Sunrise, Tecan Co.) (Salzburg, Austria) انجام شد.

حساسیت روش‌های مورد استفاده برای T4، TSH و TPOAb به ترتیب ۰/۰۲۰٪ میکروگرم واحد بین‌المللی در

i-Intraclass Correlation Coefficient (ICC)

ii-Radioimmunoassay

iii-Immunoradiometric assay

iv-Enzyme immunoassay

v-Immunoenzymometric assay

vi- Intra and Inter-assay Coefficients of Variation

vii- Chi-Square

viii- Mann-Whitney

آشکار و ۲۹/۸ درصد کمکاری تحت بالینی) بودند. ۳۶ نفر نیز، افراد یوتیرویید با آنژیم تیرویید پراکسیداز مثبت بودند که مطرح‌کننده اختلالات خودایمنی تیرویید است.

۶۶/۶ درصد (۱۰۶۶ نفر) خانم‌های باردار تحت مطالعه وجود یک یا بیشتر از عالیم و نشانه‌های مربوط به اختلالات تیروییدی را نمودند که در این میان ۲۴/۵ درصد (۳۹۲ نفر) تعداد یک یا دو و ۴۲/۱ درصد (۶۷۶ نفر) تعداد سه یا بیشتر از عالیم و نشانه‌های اختلالات تیروییدی را در دوران بارداری دارا بودند. همچنین، ۶۴/۸ درصد (۶۵۸ نفر) خانم‌های باردار بدون اختلالات تیروییدی، وجود یک یا بیشتر از عالیم و نشانه‌های مربوط به اختلالات تیروییدی را نمودند که در این میان ۲۶/۶ درصد (۲۷۰ نفر) تعداد یک یا دو و ۳۸/۲ درصد (۳۸۸ نفر) تعداد سه یا بیشتر از عالیم و نشانه‌های اختلالات تیروییدی را در دوران بارداری دارا بودند. محدوده‌ی تعداد عالیم و نشانه‌ها بین ۰ و ۱۷ بود.

جدول ۲ میزان فراوانی عالیم و نشانه‌های اختلالات تیروییدی در زنان باردار غیرمتلا به اختلالات تیروییدی را به ترتیب میزان تکرار نشان می‌دهد.

بیشترین عالیم مربوط به احساس ضعف و خستگی (۳۰/۳ درصد) و سپس تنبلی و خوابآلودگی (۲۰/۲ درصد) بود. از عالیم مربوط به پرکاری تیرویید نیز بیشترین عالیم مربوط به افزایش تعداد ضربان قلب به دنبال انجام کارهای معمول (۱۹/۳ درصد) و سپس حساس شدن به گرما (۱۸/۵ درصد) بود. گواتر تنها در ۲/۲ درصد موارد ذکر گردید و جزو کمترین عالیم بود.

افزایش تعريق ($P<0.0001$) و اضطراب ($P<0.05$) در خانم‌های باردار مبتلا به پرکاری تیرویید به طور معنی‌داری بیشتر از خانم‌های باردار بدون اختلالات تیروییدی بود. احساس ضعف و خستگی ($P<0.0001$)، تنبلی و خوابآلودگی ($P<0.05$)، بیوست ($P<0.05$)، عدم تحمل به سرما ($P<0.05$)، پوست خشک، خشن و سرد ($P<0.05$)، افسردگی ($P<0.05$)، ادم صورت ($P<0.05$) و افزایش وزن ($P<0.05$) در خانم‌های باردار مبتلا به کمکاری تیرویید به طور معنی‌داری بیشتر از خانم‌های باردار بدون اختلالات تیروییدی بود.

یافته‌ها

در مجموع ۱۶۰۰ زن باردار وارد مطالعه شدند که در محدوده سنی ۱۴/۸۹ تا ۴۰/۶۴ سال قرار داشتند. تنها ۶/۴ درصد (۱۰۲ نفر) زنان، سابقه اختلالات تیروییدی را ذکر نمودند (۴/۶ درصد کمکاری تیرویید و ۱/۳ درصد پرکاری تیرویید و ۰/۵ درصد عدم اطلاع). در ۱۱/۹ درصد (۱۹۰ نفر) زنان، سابقه‌ی اختلالات تیروییدی در خانواده نزدیک وجود داشت. اطلاعات بیشتر در جدول ۱ نشان داده شده است.

جدول ۱- مشخصات دموغرافیک و بارداری زنان شرکت‌کننده در مطالعه

مشخصات	تعداد ۱۶۰۰ نفر
سن زنان باردار (سال)	۲۷/۰-۷±۵/۱۴*
وزن زنان باردار (کیلوگرم)	۶۳/۹۶±۱۲/۴۷
BMI [#] زنان باردار (کیلوگرم بر متر مربع)	۲۵/۳۰±۷/۴۷
سن بارداری هنگام غربالگری (هفتة)	۱۱/۴۱±۴/۲۰
سن بارداری هنگام غربالگری سه ماهه اول بارداری	۱۲۰/۴ (۷۵/۲) [†]
سه ماهه دوم بارداری (۱۴-۲۰ هفتة)	۳۹۶ (۲۴/۸)
دوقولوبی	۲۲ (۱/۴)
سابقه‌ی بارداری قبلی	۵۸۲ (۳۶/۴)
نخستین بارداری	۱۰۱۸ (۶۳/۶)
چندرا	۲۶۲ (۱۶/۴)
سابقه‌ی سقط	۷۶ (۴/۸)
سابقه‌ی نایاروری	۱۰۲ (۴/۶)
سابقه‌ی اختلالات تیروییدی	۱۹۰ (۱۱/۹)
سابقه‌ی خانوادگی اختلالات تیروییدی	

* میانگین[‡] انحراف معیار، [#] تعداد (درصد)، [†] نمایه‌ی توده‌ی بدن

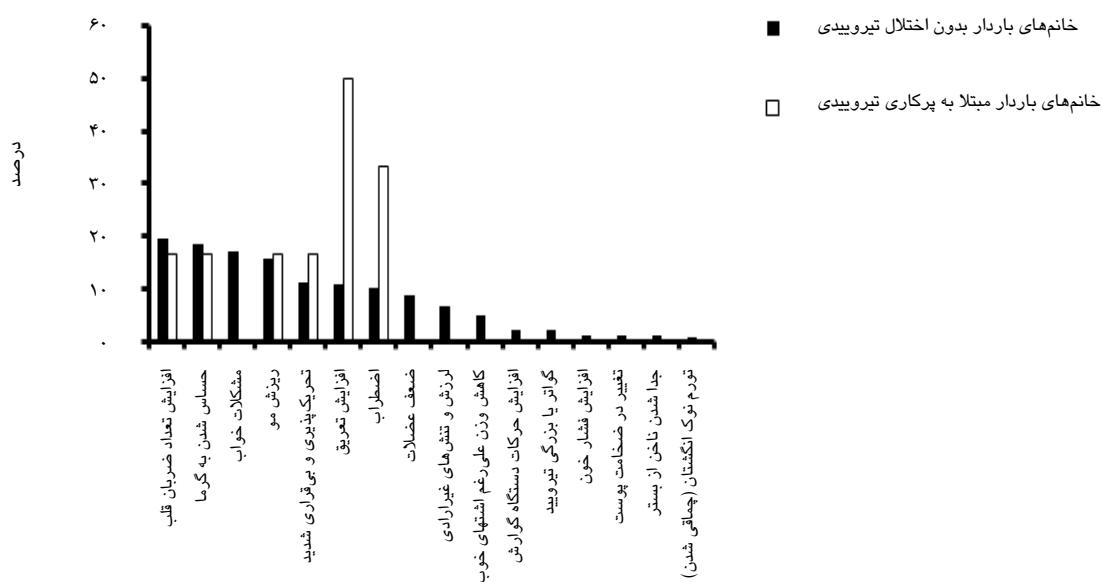
۶۳/۵ درصد (۱۰۱۶ نفر) افراد شرکت‌کننده در این مطالعه عملکرد تیرویید طبیعی داشتند و ۳۶/۵ درصد (۵۸۴ نفر) خانم‌های باردار تحت مطالعه دارای اختلالات تیروییدی بودند، به طوری‌که ۳/۸ درصد (۶۰ نفر) کمکاری آشکار تیرویید و ۰/۸ درصد (۱۲ نفر) پرکاری آشکار تیرویید داشتند. ۲۹/۸ درصد (۴۷۶ نفر) افراد، مبتلا به کمکاری تحت بالینی تیرویید و ۲/۳ درصد (۳۶ نفر) یوتیرویید و TPOAb مثبت بودند. به طور کلی، ۳۲/۶ درصد (۵۳۶ نفر) افراد مورد بررسی مبتلا به کمکاری تیرویید (۳/۸ درصد کمکاری

جدول ۲- توزیع فراوانی علایم و نشانه‌های اختلالات تیروپیید در زنان باردار غیرمتلا به اختلالات تیروپیید (تعداد= ۱۰۱۶ نفر)

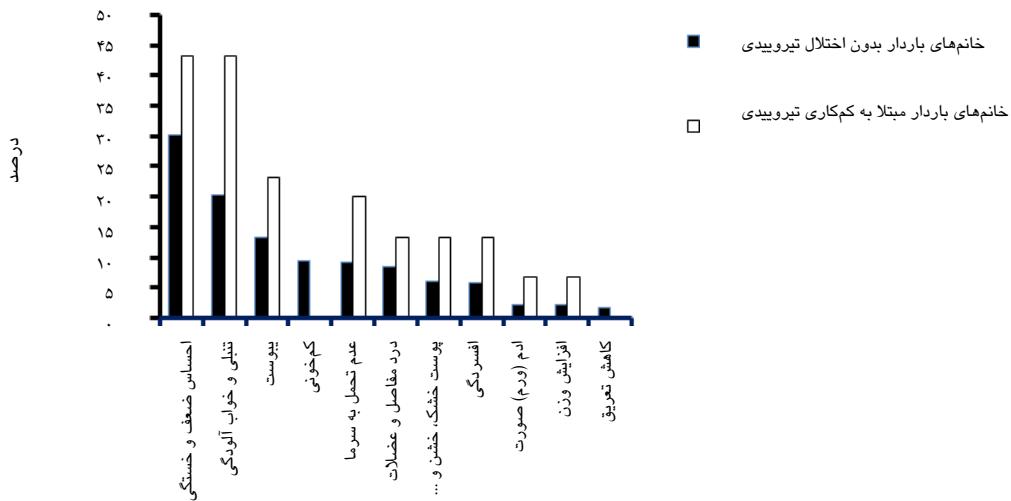
درصد	تعداد	علایم و نشانه‌های کمکاری تیروپیید	درصد	تعداد	علایم و نشانه‌های پرکاری تیروپیید
۲۰/۳	۳۰۸	احساس ضعف و خستگی	۱۹/۳	۱۹۶	افزایش تعداد ضربان قلب به دنبال انجام کارهای معمول
۲۰/۳	۲۰۶	تنبلی و خواب آلودگی	۱۸/۵	۱۸۸	حساس شدن به گرما
۱۳/۴	۱۲۶	بیوست	۱۷/۱	۱۷۴	مشکلات خواب
۹/۳	۹۴	کم خونی	۱۵/۷	۱۶۰	ریزش مو
۹/۱	۹۲	عدم تحمل به سرما	۱۱/۰	۱۱۲	تحريكپذيری و بيقراری شدید
۸/۵	۸۶	درد مفاصل و عضلات	۱۰/۶	۱۰۸	افزایش تعريف
۶/۱	۶۲	پوست خشک، خشن و سرد	۱۰/۰	۱۰۲	اضطراب
۵/۹	۶۰	افسردگی	۸/۷	۸۸	ضعف عضلات
۲/۲	۲۲	ورم صورت	۶/۵	۶۶	لرزش و تنفس‌های غیرارادی (به خصوص در دست‌ها و انگشت‌ها)
۲/۲	۲۲	افزایش وزن	۴/۷	۴۸	کاهش وزن علی‌رغم اشتهاخ خوب
۱/۶	۱۶	کاهش تعريف	۲/۲	۲۲	افزایش حرکات دستگاه گوارش و اسهال
			۲/۲	۲۲	بزرگی تیروپیید
			۱/۲	۱۲	افزایش فشارخون
			۱/۲	۱۲	تغییر در ضخامت پوست
			۱/۰	۱۰	جدا شدن ناخن از بستر
			۰/۸	۸	تورم نوک انگشتان (چماقی شدن)

فراوانی علایم و نشانه‌های کمکاری تیروپیید در خانم‌های بدون اختلالات تیروپیید و خانم‌های مبتلا به کمکاری آشکار در نمودار ۲ نشان داده شده است.

مقایسه‌ی فراوانی علایم و نشانه‌های پرکاری تیروپیید در خانم‌های بدون اختلالات تیروپیید و خانم‌های مبتلا به پرکاری آشکار تیروپیید در نمودار ۱ و همچنین مقایسه‌ی

نمودار ۱- مقایسه‌ی فراوانی علایم و نشانه‌های پرکاری تیروپیید در خانم‌های بدون اختلالات تیروپیید (تعداد= ۱۰۱۶ نفر) و افراد مبتلا به پرکاری تیروپیید (تعداد= ۱۲ نفر)

نمودار ۲- مقایسه‌ی فراوانی علایم و نشانه‌های کمکاری تیروپیدی در خانم‌های بدون اختلالات تیروپیدی (تعداد = ۱۰۱۶ نفر) و خانم‌های مبتلا به کمکاری آشکار تیروپیدی (تعداد = ۶۰ نفر)

نتایج بررسی نشان داد که بین میانگین سطوح TSH، T4 و TPO-Ab در خانم‌های با و بدون علایم و نشانه‌های اختلالات تیروپیدی در خانم‌های بدون اختلالات تیروپیدی تفاوت معنی‌داری وجود ندارد.

بحث

مطالعه حاضر نشان داد که تغییرات فیزیولوژیکی طبیعی بارداری می‌توانند برخی از علایم و نشانه‌های اختلالات تیروپیدی را تقلید نمایند. طبق نتایج به دست آمده، بیش از نیمی (۶۴/۸ درصد) از خانم‌های باردار سالم یک یا بیشتر از علایم مربوط به اختلالات تیروپیدی را تجربه کردند و احساس ضعف و خستگی و تنبلی و خواب‌آلودگی شایع‌ترین علایمی بودند که مشاهده شدند. بررسی حاضر مشخص ساخت که افزایش تعداد ضربان قلب به دنبال انجام کارهای معمول، حساس شدن به گرما و مشکلات خواب به ترتیب شایع‌ترین علایم مربوط به پرکاری تیروپیدی بودند که در خانم‌های باردار بدون این اختلالات تجربه شدند. مطالعات دیگر نیز نشان داده‌اند که در دوران حاملگی تعداد ضربان قلب افزایش می‌یابد.^{۱۹,۲۰}

در مورد علامت حساس شدن به گرما، نشان داده شده است که جریان خون پوست به دلیل کاهش قابل توجه مقاومت عروق محیطی در دوران بارداری افزایش می‌یابد.^{۲۱}

نتایج آزمون‌ها به منظور مقایسه‌ی خانم‌های باردار با علایم و نشانه‌های اختلالات تیروپیدی در مقایسه با خانم‌های باردار بدون این علایم و نشانه‌ها نشان دادند که سن (P<0.0001)، سن حاملگی (P<0.0001) سابقه‌ی خانوادگی اختلالات تیروپیدی (P<0.0005)، سابقه‌ی نازایی (P<0.0005) و وجود تهوع و استفراغ بارداری (P<0.0001) در خانم‌های باردار با علایم و نشانه‌های اختلالات تیروپیدی در مقایسه با خانم‌های باردار بدون این علایم و نشانه‌ها به طور معنی‌داری بالاتر بودند. از آنجا که برخی نشانه‌ها، از جمله تهوع، در کمکاری و پرکاری تیروپیدی به تفکیک حایز اهمیت، مقایسه گروه مبتلا به کمکاری و پرکاری تیروپیدی با افراد بدون اختلال تیروپیدی به تفکیک انجام گردید. اختلاف معنی‌دار آماری در مقایسه هر یک از دو گروه با گروه بدون اختلال تیروپیدی به دست نیامد.

آزمون‌ها تفاوت معنی‌داری را بین میانگین وزن، نمایه‌ی توده‌ی بدنه، سابقه تعداد بارداری، زایمان، سقط، بچه‌ی زنده، بچه‌ی مرد و مرده‌زایی، سابقه بیماری‌های مختلف (فشارخون بالا، دیابت، مشکلات قلبی، ریوی و کلیوی)، سابقه‌ی اختلالات تیروپیدی و وجود یا عدم وجود علایم و نشانه‌ها در خانم‌های باردار بدون اختلالات تیروپیدی نشان ندادند.

زنان خستگی را تجربه می‌کنند.^{۳۷} در مطالعهٔ حاضر، تنها ۳۰/۳ درصد خانمهای باردار وجود ضعف و خستگی را ذکر نمودند. به نظر می‌رسد تفاوت موجود به این علت باشد که در این بررسی مورد ضعف و خستگی با هم در نظر گرفته شدند. یبوست نیز علامت شایعی در دوران بارداری است که بیشتر به علت ترکیبی از عوامل هورمونی و مکانیکی رخ می‌دهد^{۳۸} و شدت آن در بارداری می‌تواند افزایش یابد.^{۳۹}

طبق مطالعات انجام شده، شیوع یبوست در دوران بارداری ۱۱ تا ۲۸ درصد گزارش شده است.^{۴۰} در مطالعهٔ حاضر نیز ۱۳/۴ درصد خانمهای باردار غیرمتلاً به اختلالات تیروپیدی یبوست را ذکر نمودند. مطالعات نشان داده‌اند که یبوست در دوران بارداری به دلیل افزایش سطح پروژسترون ایجاد می‌شود.^{۴۱-۴۲} مصرف کم مایعات و فیبر نیز ممکن است از عوامل موثر باشد. شواهدی وجود دارند که زنان باردار فیبر کمتری نسبت به میزان توصیه شده برای جمعیت غیرباردار مصرف می‌کنند.^{۴۳-۴۴} بر اساس مطالعات انجام شده، کمکاری تیروپید ممکن است یک علت نادر از یبوست در دوران بارداری باشد.^{۴۵-۴۶}

با توجه به موارد مذکور می‌توان نتیجه گرفت افزایش شیوع علایم مطرح شده در دوران بارداری طبیعی در سایر مطالعات نیز گزارش گردیده است و علایم مربوط به تغییرات فیزیولوژیکی طبیعی بارداری می‌توانند برخی از علایم و نشانه‌های اختلالات تیروپید را تقلید نمایند. از طرفی، بررسی حاضر نشان داد که وجود علایم و نشانه‌های مربوط به کمکاری تیروپید در خانمهای باردار بدون این اختلالات و افراد مبتلا به کمکاری آشکار و تحت بالینی تیروپید تفاوت معنی‌داری را نشان نداد. بنابراین، وجود این علایم به واسطه تغییرات طبیعی بارداری ایجاد می‌شود و نمی‌تواند ارزش تشخیصی بالایی در دوران بارداری داشته باشد. این مسئله اهمیت برنامه‌ریزی صحیح جهت ارزیابی دقیق‌تر و استفاده از روش‌های تشخیصی مناسب برای اختلالات تیروپیدی در دوران بارداری را آشکار می‌سازد. استفاده از آزمون‌های عملکرد تیروپید و تفسیر آن‌ها در دوران بارداری طبیعی جهت تشخیص اختلالات تیروپیدی و تمایز بین تغییرات مورد انتظار و تغییرات پاتولوژیک ضروری به نظر می‌رسد. بنابراین، نظارت پزشکی زنان باردار مبتلا به بیماری‌های تیروپیدی، باید با دقت و برنامه‌ریزی صحیح انجام گردد.

اصلی‌ترین نقطه قوت بررسی حاضر این است که این مطالعه مبتنی بر جمعیت بود. در مطالعهٔ حاضر، جهت

بارداری منجر به تحریک تغییرات ناشی از استروژن در عروق خونی کوچک می‌شود و این عروق در درم سطحی به شدت متسع می‌شوند.^{۴۵} افزایش جریان خون پوست، سبب اتلاف حرارت بیش از حد می‌شود که در اثر افزایش متابولیسم تولید شده است.^۷

بر اساس بررسی‌های انجام شده، تغییرات هورمونی و ناراحتی‌های فیزیکی متعددی در دوران بارداری بر خواب زنان تاثیر می‌گذارند^{۴۶-۴۷} و فراوانی اختلالات خواب در دوران بارداری به‌طور قابل توجهی بیشتر از دوران قبل از بارداری می‌باشد. در مطالعهٔ حاضر، ۱۷/۱ درصد خانمهای باردار تحت مطالعه، مشکلات خواب و بی‌خوابی را ذکر نمودند. مطالعهٔ منبرⁱ و همکارانش (۲۰۱۲) نیز شیوع مشکلات خواب در بارداری را ۱۷ درصد گزارش نمودند.^{۴۸} اسایخووموانⁱⁱ و همکارانش (۲۰۱۴) بر اساس یافته‌های مطالعهٔ خود، شیوع انواع اختلالات خواب را ۳۵/۵ درصد گزارش کردند که بیشترین اختلال مطرح شده مربوط به بی‌خوابی بود. بر اساس این مطالعه، بیشتر اختلالات خواب در دوران بارداری مربوط به سه ماهه اول بود. از آنجا که مطالعهٔ حاضر نیز روی خانمهای باردار نیمه اول بارداری انجام گردیده است و ۷۵/۲ درصد افراد سن بارداری در سه ماهه اول بارداری بودند، افزایش شیوع مشکلات خواب و بی‌خوابی در این دوران تایید گردید.^{۴۹}

همچنین بررسی حاضر نشان داد احساس ضعف و خستگی، تبلی و خواب‌آلودگی و یبوست که از علایم کمکاری تیروپید هستند، به ترتیب بیشترین شیوع را در خانمهای باردار بدون اختلالات تیروپیدی داشتند. خستگی از علایم فیزیکی شایعی است که در اوایل حاملگی ایجاد می‌شود^{۵۰-۵۱} و از ابتدای حاملگی به بعد، بیشتر زنان از خستگی و تمايل به خواب بیش از حد شکایت می‌کنند.^۷ این مسئله احتمالاً از اثر خواب‌آور پروژسترون و تغییرات فیزیکی دوران بارداری ناشی می‌شود. تهوع صبحگاهی نیز ممکن است سبب خواب ناکافی و تشدید خستگی شود.^۷ شیوع خستگی در مطالعهٔ نازیک و اریلمازⁱⁱⁱ (۲۰۱۲) در سه ماهه اول ۷۷/۹ درصد و در سه ماهه دوم و سوم به ترتیب ۷۵/۶ درصد و ۸۸/۴ درصد گزارش شد.^{۳۰} چو^{iv} و همکارانش (۲۰۰۳) گزارش نمودند که بیش از ۹۶/۵ درصد

i- Manber

ii- Osaihkuwuomwan

iii- Nazik and Eryilmaz

iv- Chou

سپاسگزاری: مقاله‌ی حاضر برگرفته از پایان‌نامه‌ی دانشجویی بررسی شیوع کمکاری تحت بالینی تیرویید در دوران حاملگی و تعیین اثربخشی مداخله با لووتیروکسین بر پیامد بارداری در زنان حامله با عملکرد طبیعی تیرویید و سطوح بالای آنتی‌بادی تیرویید پراکسیداز است. از پژوهشکده‌ی غدد درون‌ریز دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی که حمایت مالی این طرح را بر عهده گرفتند و خانمهای باردار محترم، کارکنان محترم مراکز مراقبت‌های پرورندهای و آزمایشگاه‌هایی که در امر نمونه‌گیری با این طرح همکاری نمودند، سپاسگزاریم.

تشخیص اختلالات تیروییدی تنها از یک آزمایش استفاده نگردد و تشخیص‌ها بر اساس اندازه‌گیری میزان TSH، T4 و TPOAb و T-uptake داده شد. از نقاط قوت دیگر مطالعه‌ی حاضر این است که آزمایش‌ها در زمان مشخصی برای تمام نمونه‌ها انجام گردید و تمامی خانمهای باردار مورد بررسی در نیمه اول بارداری بودند.

عدم استفاده از محدوده‌ی طبیعی آزمایش‌ها در جمعیت ایرانی از نقاط ضعف مطالعه‌ی حاضر است. بنابراین پیشنهاد می‌گردد که مطالعه‌ای مشابه با در نظر گرفتن این محدوده برای تشخیص اختلالات تیروییدی انجام گردد.

References

1. Carney LA, Quinlan JD, West JM. Thyroid disease in pregnancy. *Am Fam Physician* 2014; 89: 273-8.
2. Vandana, Kumar A, Khatuja R, Mehta S. Thyroid dysfunction during pregnancy and in postpartum period: treatment and latest recommendations. *Arch Gynecol Obstet* 2014; 289: 1137-44.
3. Negro R, Mestman JH. Thyroid disease in pregnancy. Best practice and research. *Clinical endocrinology and metabolism* 2011; 25: 927-43.
4. Dehghani Zahedani M, Azinfar A, Mahouri Kh, Solati SM. Analyzing risk factors suggestive of thyroid dysfunction in Iranian pregnant women. *Iranian Journal of Endocrinology and Metabolism* 2010; 4: 352-8. [Farsi]
5. Naderi T, Honarvar Z, Bahrampour A, Yousefzadeh Gh. The Prevalence of Hypothyroidism Based on Risk Factors in Pregnant Women Referred to Shahid Dadbin Clinic, Kerman, Iran. *Journal of Kerman University of Medical Sciences* 2012; 19: 225-32. [Farsi]
6. Bulmus N, Ustuner I, Seda Guvendag Guven E, Kir Sahin F, Senturk S, Baydur Sahin S. Thyroid diseases in pregnancy: The importance of anamnesis. *Pak J Med Sci* 2013; 29: 1187-92.
7. Cunningham F, Leveno KJ, Bloom SL, Hauth JC, Rouse Dj, Spong CY, editors. *Williams Obstetrics* 23RD Edition. New York: McGraw-Hill Companies; 2010.
8. Smith JE. Pregnancy complicated by thyroid disease. *J Nurse Midwifery* 1990; 35: 143-9.
9. Braverman LE, Cooper DS. Werner and Ingbar's *The Thyroid: A Fundamental and Clinical Text*. 10th Edition. Philadelphia: Lippincott Williams and Wilkins, a Wolters Kluwer business; 2013.
10. Delshad, H, Azizi, F. Thyroid and pregnancy. *Journal of Medical Council of Islamic Republic of Iran* 2008; 26: 392-408. [Farsi]
11. Cignini P, Cafà EV, Giorlandino C, Capriglione S, Spata A, Dugo N. Thyroid physiology and common diseases in pregnancy: review of literature. *J Prenat Med* 2012; 6: 64-71.
12. Casey B, Leveno K. Thyroid disease in pregnancy. *Obstet Gynecol* 2006; 108: 1283-92.
13. Weetman A. Graves' disease. *N Engl J Med* 2000; 343: 1236-48.
14. El Baba KA, Azar ST. Thyroid dysfunction in pregnancy. *Int J Gen Med* 2012; 5: 227-30.
15. Krysiak R, Okopień B, Herman ZS. Hyperthyroidism in pregnancy. *Pol Merkur Lekarski* 2006; 21: 579-84.
16. Committee on Patient Safety and Quality Improvement; Committee on Professional Liability. ACOG Committee Opinion No. 381: Sub-clinical hypothyroidism in pregnancy. *Obstet Gynecol* 2007; 110: 959-60.
17. Kalra S, Khandelwal SK, Goyal A. Clinical scoring scales in thyroidology: A compendium. *Indian J Endocrinol Metab* 2011; 15 Suppl 2: S89-94.
18. Stagnaro-Green A, Abalovich M, Alexander E, Azizi F, Mestman J, Negro R, et al. Guidelines of the American Thyroid Association for the diagnosis and management of thyroid disease during pregnancy and postpartum. *Thyroid* 2011; 21: 1081-125.
19. Stein PK, Hagley MT, Cole PL, Domitrovich PP, Kleiger RE, Rottman JN. Changes in 24-hour heart rate variability during normal pregnancy. *Am J Obstet Gynecol* 1999; 180: 978-85.
20. Ouzounian JG, Elkayam U. Physiologic changes during normal pregnancy and delivery. *Cardiol Clin* 2012; 30: 317-29.
21. Spetz S. Peripheral circularion during normal pregnancy. *Acta Obstet Gynecol Scand* 1964; 43: 309-29.
22. Henry F, Quatresooz P, Valverde-Lopez JC, Piérard GE. Blood vessel changes during pregnancy: a review. *Am J Clin Dermatol* 2006; 7: 65-9.
23. Mindell JA, Jacobson BJ. Sleep disturbances during pregnancy. *J Obstet Gynecol Neonatal Nurs* 2000; 29: 590-7.
24. Lee KA, Zaffke ME, McEnany G. Parity and sleep patterns during and after pregnancy. *Obstet Gynecol* 2000; 95: 14-8.
25. Manber R, Steidtmann D, Chambers AS, Ganger W, Horwitz S, Connelly CD. Factors associated with clinically significant insomnia among pregnant low-income Latinas. *J Womens Health (Larchmt)* 2013; 22: 694-701.
26. Osaikhuwuomwan JA, Aina OI, Aziken ME. Sleep disorders in women attending antenatal care at a tertiary hospital in Nigeria. *Niger Postgrad Med J* 2014; 21: 155-9.
27. Chou FH, Lin LL, Cooney AT, Walker LO, Riggs MW. Psychosocial factors related to nausea, vomiting, and fatigue in early pregnancy. *J Nurs Scholarsh* 2003; 35: 119-25.
28. Deuchar N. Nausea and vomiting in pregnancy: a review of the problem with particular regard to psychological and social aspects. *Br J Obstet Gynaecol* 1995; 102: 6-8.
29. Fawcett J, York R. Spouses' physical and psychological symptoms during pregnancy and the postpartum. *Nurs Res* 1986; 35: 144-8.

30. Nazik E, Eryilmaz G. Incidence of pregnancy-related discomforts and management approaches to relieve them among pregnant women. *J Clin Nurs* 2014; 23: 1736-50.
31. Cullen G, O'Donoghue D. Constipation and pregnancy. *Best Pract Res Clin Gastroenterol* 2007; 21: 807-18.
32. Thukral C, Wolf JL. Therapy insight: drugs for gastrointestinal disorders in pregnant women. *Nat Clin Pract Gastroenterol Hepatol* 2006; 3: 256-66.
33. Jewell DJ, Young G. Interventions for treating constipation in pregnancy. *Cochrane Database Syst Rev* 2001; (2): CD001142.
34. Bonapace ES Jr, Fisher RS. Constipation and diarrhea in pregnancy. *Gastroenterol Clin North Am* 1998; 27: 197-211.
35. Müller-Lissner SA, Kamm MA, Scarpignato C, Wald A. Myths and misconceptions about chronic constipation. *Am J Gastroenterol* 2005; 100: 232-42.
36. West L, Warren J, Cutts T. Diagnosis and management of irritable bowel syndrome, constipation, and diarrhoea in pregnancy. *Gastroenterol Clin North Am* 1992; 21: 793-802.
37. Anderson AS. Dietary factors in the aetiology and treatment of constipation during pregnancy. *Br J Obstet Gynaecol* 1986; 93: 245-9.
38. Derbyshire E, Davies J, Costarelli V, Dettmar P. Diet, physical inactivity and the prevalence of constipation throughout and after pregnancy. *Matern Child Nutr* 2006; 2: 127-34.

Original Article

Mimetical Signs and Symptoms of Thyroid Disorders in Healthy Pregnant Women, a Population Based Study

Nazarpour S¹, Ramezani Tehrani F², Simbar M¹, Tohidi M³, Alavi Majd H⁴, Azizi F⁵

¹Department of Midwifery and Reproductive Health, Faculty of Nursing and Midwifery, & ²Reproductive Endocrinology Research Center, & ³Prevention of Metabolic Disorders Research Center, & ⁴Department of Biostatistics, Faculty of Paramedicine, & ⁵Endocrine Research Center, Research Institute for Endocrine Sciences, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, I.R. Iran

e-mail: fah.tehrani@gmail.com

Received: 20/04/2015 Accepted: 16/06/2015

Abstract

Introduction: Although thyroid disorders are the second most prevalent endocrine abnormalities among reproductive aged women, the signs and symptoms of thyroid disease can often be masked by the physiologic changes of pregnancy. The aim of this study was to identify physiological signs and symptoms common to both pregnancy and thyroid disorders among a community based sample of pregnant women without thyroid dysfunction. **Materials and Methods:** This population-based cross-sectional study was conducted on 1600 pregnant women. A comprehensive questionnaire including questions regarding the signs and symptoms of thyroid disease was completed for subjects and relevant clinical examinations were conducted. Blood samples were taken and serum thyroxine (T4), T-uptake, thyrotropin (TSH) and thyroid peroxidase antibodies (TPO-Ab) were measured. **Results:** Of study participants, 63.5% had normal thyroid function. The prevalence of overt hypothyroidism and hyperthyroidism were 3.8%, and 0.8%, respectively and 29.8% of patients had subclinical hypothyroidism. Of pregnant women without thyroid dysfunction, 64.8% had one or more of the signs and symptoms of thyroid disorders. Most common symptoms were fatigue (30.3%), followed by lethargy and drowsiness (20.3%). **Conclusion:** Normal physiological changes of pregnancy can mimic some of the signs and symptoms of thyroid disorders. The results indicated that over half of the healthy pregnant women experienced one or more of the signs and symptoms of thyroid disorders during pregnancy. Correct interpretation of signs and symptoms of thyroid dysfunction during normal pregnancy is critical to discriminate between physiologic and pathological changes.

Keywords: Thyroid dysfunction, Signs, Symptoms, Hyperthyroidism, Hypothyroidism, Pregnancy